

NGÀY PHƯỚC HẠNH

Băm Bảy Năm rồi, quê người đặng đặng,
Cuộc sống trần, mưa, nắng, dãi-dầm sương,
Sáng hừng-đông, đã tắt tả lên đường,
Về tổ-ấm, ánh thiêu-dương hắt vội!

Chung niềm-tin, về đây ngày Đại-hội,
Nắng ấm Ca-li mời gọi anh tôi,
Đàn Chiên Việt từ tám hướng quê người,
Dưới chân Chúa, cất lời ca tụng ngợi.

Cho bỏ công, tháng ngày qua ngóng đợi,
Hải-ngoại, tâm đầu, đồng Hội Phúc-Âm.
Cất tiếng hoan ca, tấu khúc kim cầm,
Dâng lời nguyện cho hồn thân trầm lắng.

Lời Chúa dịu-êm, nhủ-khuyên văng vẳng:
***“Dem chiên ta, khỏi đồng vắng hoang-vu,
Dắt chiên ta, khỏi vũng nước ao tù,
Xa muông sói, rừng âm-u lạnh giá.
Kiếm đồng cỏ xanh, lánh vùng sỏi đá,
Dem chiên vào nơi xán-lạn hào-quang,
Ánh hào-quang rạng-rỡ của Thiên-đàng,
Bên mé nước trong, tiềm-tàng bất tận.”***

Mình ngồi lại đây, mở lòng đón nhận,
Lời Thánh-Kinh, đượm mật ngọt yêu-thương,
Tay trong tay cùng giục giã lên đường,
Đem Đạo Chúa, rao cho người lầm-lạc.

Thanh tráng rồi đây, tóc mây tuổi hạc!
Những sầu-tư, hỷ-lạc, cũng qua mau!
Phú-quý, vinh-hoa, nào có nhiệm-màu!?
Linh-công có, cõi đời sau tận hưởng.

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân
Cảm-tác
(Kỷ-Niệm HĐ Bồi-Linh 17.3.2012)